

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 997/2025
17.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Радојичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К-210/24 од 05.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-204/25 од 05.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Радојичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К-210/24 од 05.11.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-204/25 од 05.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К-210/24 од 05.11.2024. године окривљена ББ и окривљени АА оглашени су кривим због извршења кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ и осуђени и то окривљена ББ на казну затвора у трајању од четири месеца коју ће издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора и новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара а окривљени АА на казну затвора у трајању од једне године и новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Истом пресудом окривљена ВВ је, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљену ВВ падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-204/25 од 05.05.2025. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Крагујевцу, преиначена је пресуда

Основног суда у Крагујевцу К-210/24 од 05.11.2024. године, само у делу одлуке о казни затвора у односу на окривљеног АА, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног за кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 243. став 4. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је у преосталом делу жалба јавног тужиоца ОЈТ у Крагујевцу и жалбе браниоца окривљених у целости одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Александар Радојичић је поднео захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона суштински образлаже тако што оспорава и полемише са чињеничним утврђењима и оценом доказа датом од стране нижестепених судова, давањем сопствене оценом изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним пресудама наводећи да у списима постоје докази о невиности окривљеног. Наиме, бранилац наводи да је суд своју осуђујућу пресуду у кључном делу засновао искључиво на делу исказа саокривљене, иако је у преосталом делу њен исказ оценио као противуречан, нелогичан и неубедљив и у потпуности игнорисао околност да у делу исказа у који „верује“ постоји несагласност са осталим доказима. Бранилац наводи и да у радњама окривљеног не постоји

противправност имајући у виду да је окривљени подигао сав новац са налога своје ванбрачне супруге. Такође, по наводима захтева није доказан ни претходни договор, ни заједнички умишљај, ни координисане радње а комплетан исказ првоокривљене демантован је исказима другоокривљене и трећеокривљеног. У току поступка није изведен ни један самосталан доказ који потврђује да је окривљени користио телефон првоокривљене, да је био у поседу података са картице или да је исте злоупотребио, па бранилац закључује да се у радњама окривљеног не стичу елементи бића кривичног дела.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због кога је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Поред наведеног, захтевом се истиче и повреда члана 16. ЗКП, а која повреда такође не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је повређен члан 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александра Радојичића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић